

tilskud til fondet, der i finansåret 1964-65 udgør 3.500.000 kr., i finansåret 1965-66 3.800.000 kr. og derefter 4.200.000 kr.

De anførte rådighedssummer forhøjedes under folketingets behandling noget for at give mulighed for at afholde udgiften ved udvalgenes virksomhed — bortset fra sekretariatsudgifter — af fondets midler, uden at de til fondets formål afsatte midler nedskæres. Efter det oprindelige lovforslag tænkte alle fondets administrationsudgifter afholdt af statskassen på en særlig finanslovbevilling.

§ 7 bemyndiger ministeren for kulturelle anliggender til at fastsætte de nærmere bestemmelser vedrørende repræsentantskabets, bestyrelsens og udvalgenes virksomhed, regnskabsaflægelse m. v. og om fordelingen af de af fondet erhvervede kunstværker, således at de kommer offentligheden eller videre kredse til gode.

Da Statens Kunstfond overtager de opgaver, som hidtil er varetaget af *Statens kunstfond og Eckersberg-Thorvaldsensfondet*, ophæves — ved § 8 — lov nr. 133 af 25. maj 1956 om de nævnte fonde. Midlerne i de to fonde overtages af Statens Kunstfond.

Loven trådte i kraft den 1. juni 1964 og skal optages til revision senest i folketingsåret 1967-68.

Om lovens økonomiske konsekvenser henvises til de bemærkninger, der ledsager lovforslagets § 6, som detaljeret redegør herfor og for fordelingen af rådighedssummerne på de forskellige støtteformer. Når besparelsen af hidtidige bevillinger tages i betragtning, vil *merudgiften* til støtte af skabende kunstnere ved lovens gennemførelse andrage godt 2,1 mill. kr. I denne forbindelse bemærkes, at der påtænkes fremsat bevillingsforslag om forøgelse af antallet af hædersgaver og faste årlige statsydelse og forhøjelse af disse beløb.

Ministeren for kulturelle anliggender fastslog i sin fremsættelsestale, at det var et fremherskende træk i de senere års samfundsudvikling, at der var en voksende forståelse af, at samspillet mellem et lands skabende kræfter inden for erhvervsliv, videnskabelig forskning og kunst er af afgørende betydning for landets hele politiske, sociale og kulturelle udvikling, og at omfanget og kvaliteten af et lands kunstneriske frembringelser indgår som et meget væsentligt led i den almene vurdering af landets placering som nation.

Derfor måtte den kunstneriske produktion sikres gennem en bedring af vilkårene for kunstkabellen, hvilket indebar, at man, når det var fornødent, måtte støtte den skabende kunst.